

POLONIAE

ET VNGARIAE DESCRIPTIO. Vngariæ regio multo tempore peregrinarum gentium fuit sedes. Olim enim habitauerunt in ea Pannonæ & Peonæ, deinde Gothi, post Gothos Huni, post Hunos Langobardi, Langobardis rursus successerunt Huni, & tandem occupauerunt eam Vngari anno scilicet Christi 900. Et cum multa mala intulissent toti Germaniæ, anno Christi 954. à Cæsare Ottone prope Augustam Vindelicorum caesi, humiliores effecti sunt. Postea anno Christi 1006. Sanctus Henricus imperator tradidit sororem suam Giselam duci Vngarorum in matrimonium, ut infidelis uir per mulierem sanctam Christo acquireret, id quod & breui factum est, appellatusque fuit in baptismo dux ille Stephanus, primus Vngariæ Christianus rex, cui successerunt 28. reges usque ad Ferdinandum, qui hoc tempore regnum illud possidet, & est in ordine uicesimus nonus rex. Fuit Vngaria ante paucos annos latissimum regnum, sed per Turcas magna pars est illi adempta. Anno enim Christi 1396. ablata est Bulgaria. Deinde anno 1521. expugnatum fuit Belgradum, uulgo Krichesuyssenburg, unicum Vngariæ contra Turcas presidium.

Poloniæ ducatus ab imperatore Ottone secundo erectus est in regnum, sed paulo post cum rex cristas erigeret contra Imperatorem, rursus fuit regnum in ducatum redactum, mansitque ducatus tributarius Romano imperio usque ad annum Christi 1077. Tunc cum Germaniæ principes sediciosi essent contra imperatorem Henricum quartum, dux Poloniæ propria autoritate sibi imposuit regium diadema, unctus ab episcopis quos in ducatu suo habuit. Metropolis totius regni est Cracouia, sita ad flu. Vistulam, quam aiunt denominatam & constructam anno 50. post Christum natum à Craco primo regionis duce. Est terra ipsa plurimum nemorosa, habes multa pecora & feras, præsertim equos syluestres, uros, ceruos &c. Foditur in regno sal plurimum, unde incolæ maximam faciunt emolumentum, deinde nemora abundant apibus & melle, quæ ferè Polonorum sunt diuitiæ.

